

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 647

vineri 9 februarie 1962

8 pagini 25 bani

Povestea tovarăsei educatoare este foarte frumoasă. O spun chipurile vrăjite ale micuților.

UN „INCIDENT” CARE NE BUCURĂ

„Incidentul” s-a petrecut într-un sat din raionul Criș. Ne-a fost anunțat printr-o corespondență trimisă de un cititor al gazetei noastre care are doar tangențial legătură cu școala, un salariat al U.R.C.C. (Uniunea raională a cooperativelor de consum). Pentru autenticitatea celor relatate scrisoarea poartă și semnăturile președintelui Uniunii, șefului secției raionale de învățămînt și cultură și președintelui sindicatului. Semnătura și ștampila. Cititorul informa gazeta noastră asupra realizărilor obținute în raionul respectiv în munca de popularizare și difuzare a cărții. Iată câteva: „De la începerea lunii cărții și pînă în prezent în localitățile raionului au avut loc: 58 șezători literare, 32 discuții pe marginea unor cărți, 19 simpozioane, o întîlnire între cititori și membrii cercului literar „Liviu Rebreanu” al Casei raionale de cultură, 17 concursuri „Cine citește folosește” 8 baluri ale cărții. Aceste acțiuni de popularizare și difuzare a cărții au fost organizate cu sprijinul directorilor de școli și al cadrelor didactice”.

De cel mai mare succes se bucură cărțile care oglindesc politica P.M.R. și realizările obținute la sate în anii puterii populare, lucrările agrozootehnice menite să contribuie la ridicarea nivelului de cunoștințe al oamenilor muncii de la sate pentru obținerea de recolte bogate și pentru însușirea experienței înaintate în sectorul socialist al agriculturii, precum și operele literare contemporane care oglindesc viața nouă a oamenilor muncii din țara noastră.

În comunele Simand, Sintana și Chișineu Criș au fost organizate baze ale cărții. În jurul bazarelor au fost montate în mod artistic panouri și lozinci. La căminele culturale, în școli, biblioteci, la matineele școlare s-au organizat conferințe, referate asupra cărților apărute în ultima vreme ca, de pildă „Șoseaua milionarilor” de Petre Vințilă, „7 inși într-o căruță” de P. Anghel ș.a. Cadrele didactice din satele raionului au ținut conferințe despre însemnătatea și rolul educativ al cărții în viața colectivităților. În marea majoritate — aproape 22.000 case de țărani din raion — există biblioteci proprii cu cărți și broșuri,

dintre care unele cuprind volume în valoare de aproape 2000 lei. Peste 415 salariați și-au format biblioteci personale, a căror valoare se ridică la suma de 15.080 lei.

Cifrele vorbesc desigur elocvent. În 22.000 de familii țărănești din raionul Criș există biblioteci personale. Dacă adăugăm zecile de mii de volume ale bibliotecilor comunale și sătești ne putem imagina proporțiile ofensivei cărții în acest raion îndepărtat. Termenul nu este exagerat dacă ținem seama că mai mult de jumătate din cele 22.000 de familii nu știau la instaurarea puterii populare nici măcar să citească.

Printre aceste informații scrisoarea din Criș ne aduce la cunoștință și o întîmplare nu mai puțin semnificativă. Un adevărat „incident”. La librăria din comuna Vârșand au sosit ultimele noutăți literare. Ca de fiecare dată în asemenea împrejurări, tînăra profesoară Marilena Baș s-a grăbit spre librărie, a ales cărțile dorite de cititorii de la cercul de citit

Cartea la sat

pe care-l conduce și le-a distribuit. La bibliotecile personale ale acestora s-au adăugat noi volume. Într-o singură zi, de pildă, s-au cumpărat toate cele 20 de exemplare ale romanului „Învățătorii” de Ș. Nedelcu, pe care le primise librăria din această comună.

Discuția s-a iscat chiar a doua zi. „Pe noi de ce ne-a uitat?”, „De ce nu ne consideră interesați?”, „N-am cumpărat și citit zeci și sute de alte cărți?” s-au agitat destul de vehement cei nemulțumiți. Profesoara Marilena Baș n-a fost supărată de acest „incident”. S-ar putea spune că, dimpotrivă, s-a bucurat. „Incidentul” oglindește și o parte din strădanțiile ei de a apropia cartea de inimile țăranilor, de a duce și prin carte în casele acestora cuvîntul partidului.

„Incidentul” are și o altă semnificație ușor de desprins de către oricine. Cultura pentru masele largi de oameni ai muncii a devenit, datorită politicii partidului, dintr-un deziderat, o realitate vie. Țăranul colectivizat îi cunoaște farmecul și foloasele. Ofensiva bunăstării și a culturii se desfășoară impetuosă. Are în fruntea ei un comandant încercat — partidul — și o oaste de neînfrînt — clasa muncitoare. Cadrele didactice sînt și ele ostași în această mărșă ofensivă. Vitejia lor se măsoară și cu faptele ca cele de mai sus.

CONSTANTIN RĂDOI

După examenele de grad

În luna ianuarie s-a desfășurat cea de a doua sesiune a examenelor de gradul II, de la introducerea gradelor didactice în învățămînt prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 1959. Încă un număr de 661 profesori, învățători și educatoare au obținut după această sesiune un grad superior și prin aceasta recunoașterea strădanilor pentru continua lor perfecționare, au făcut un pas mai departe în dezvoltarea măiestriei lor pedagogice.

Rezultatele obținute la această sesiune pentru examenul de gradul II, ca și rezultatele obținute la sesiunea anterioară au confirmat încă o dată rolul important ce revine examenelor de grad în sistemul de perfecționare a cadrelor didactice. Faptul că pentru obținerea gradului II, ca și a gradului I se cere elaborarea unei lucrări personale, constituie un important mijloc de atragere a învățătorilor și profesorilor în munca de cercetare a problemelor actuale ale școlii, de valorificare și răspîndire a experienței proprii. De asemenea, faptul că la examenul de gradul II se pune accent, pe lîngă problemele de specialitate și asupra problemelor de metodică, oferă candidaților prilejul unei aprecieri a pregătirii lor didactice și asupra progresului în organizarea procesului de transmitere a cunoștințelor și de educare comunistă a tineretului.

Analizînd felul în care s-a desfășurat ultima sesiune a examenului de gradul II, se poate trage concluzia că cei mai mulți candidați au privit acest examen cu toată seriozitatea și s-au pregătit temeinic. Acest lucru se reflectă

centul celor reușiți la examen fiind cu aproape 6 la sută mai mare decît la sesiunea anterioară. Aceste rezultate pot fi considerate cu atît mai bune, dacă ținem seama că, prin componența lor și prin importanța acordată modului de desfășurare a examenului, comisiile de examinare au dat dovadă de exigență.

Obținînd gradul II, educatoarele, învățătorii și profesorii se bucură de acesta ca de o distincție binemeritată. Dar obținerea gradului II nu reprezintă numai obținerea unei distincții, ci și o obligație morală, o datorie profesională pentru oricare slujitor al școlii conștient de ajutorul pe care-l poate primi în ridicarea cunoștințelor sale pe o treaptă superioară, prin pregătirea în vederea examenului de grad.

Partidul nostru pune în fața oamenilor muncii ca o sarcină de cea mai mare importanță lupta pentru calitate, iar calitatea se poate obține prin preocuparea continuă pentru ridicarea calificării, pentru îmbogățirea cunoștințelor de specialitate și pentru perfecționarea metodelor de muncă. O asemenea sarcină nu poate rămîne indiferentă nici învățătorilor și profesorilor, calitatea muncii lor reflectîndu-se în calitatea pregătirii tinerilor ce le sînt încredințați.

Un loc important în pregătirea și desfășurarea examenului de gradul II îl ocupă elaborarea lucrării personale pe care trebuie să o susțină fiecare candidat. Și în această privință, recenta sesiune de examene a constituit un vizibil progres față de cea anterioară. Este îmbucurător faptul, că o bună parte dintre candidați

metodico-științifice elaborate cu multă grijă și exigență, rezultat al unei practici îndelungate în școală, și care pot aduce o serioasă contribuție personală la îmbogățirea literaturii pedagogice, la răspîndirea experienței pozitive. Unele dintre aceste lucrări pot fi publicate chiar în forma actuală sau cu unele mici îmbunătățiri. Așa sînt, de exemplu, lucrările tovarășilor Radu Ion (regiunea Argeș), Popescu Maria (București), Antonescu Elisabeta (Iasi), Dișuleasa Florian (regiunea Argeș), ca și lucrările: „Harta sonoră pentru orbi”, „Bazele metodicii cititului și scrisului în alfabetul Braille”, ale unor profesori din școlile speciale.

Conținutul acestor lucrări, ca și al altora care au fost apreciate ca foarte bune, a vădit o serioasă documentare teoretică a candidaților, împletită cu valorificarea unui bogat material faptic, ceea ce a dus uneori la concluzii interesante.

Cu prilejul examenului s-au prezentat însă și lucrări de un nivel mai scăzut sau chiar nesatisfăcătoare. Unele dintre aceste lucrări au dovedit lipsă de probitate științifică, au avut caracterul unor compilații din material bibliografic, ori au prezentat un conținut sărac sub aspect teoretic și practic. Alte lucrări s-au mărginit la o relatare descriptivă a faptelor, fiind lipsite de o documentare teoretică corespunzătoare, n-au explicat și interpretat științific metodele și

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR:

Experimentul de la clasele I—IV (pag. 3)

Noi materiale didactice (pag. 4)

Viiitorilor mecanizatori — o temeinică pregătire practică (pag. 6)

Disciplina la lecții (pag. 7)

De la corespondenți și cititori

Sprijinul comitetului de elevi

Comitetul de muncitori-elevi de la Școala medie „Mihai Viteazul” din Turda, înființat recent, caută să aducă o contribuție vie la desfășurarea procesului de învățământ, să sprijine pe muncitorii-elevi începători pentru a-și putea însuși cât mai bine cunoștințele predate în școală.

Astfel, într-una din ședințele ț-

nute la începutul semestrului, comitetul de elevi a dezbătut planul său de muncă, repartizând fiecărui membru sarcini concrete. Elevii din comitet au datoriat să urmărească situația frecvenței, să se intereseze și să discute cu cei ce absentează de la lecții. Sint grăitoare cazurile mai multor elevi care și-au îmbunătățit frecvența în

urma muncii de convingere și a discuțiilor prietenești pe care le-au purtat membrii comitetului cu ei.

De asemenea, fiecare membru din comitet a avut ca sarcină să-și lămurească colegii de muncă și de școală, mai cu seamă pe cei din clasele a VIII-a care uneori nu se pregăteau temeinic, cu privire la importanța studiului, în ridicarea calificării lor profesionale.

Având aceste promițtoare rezultate la începutul activității, adăugând la acestea o muncă mai susținută pentru întărirea continuă a disciplinei și frecvenței pe școală, comitetul de elevi va putea să devină un element și mai activ în stimularea muncitorilor-elevi de a obține rezultate din ce în ce mai bune la învățatură.

VASILICA BĂDULESCU

Prof. O. POP

Lecturate pentru părinți

În munca de educare a elevilor, cadrele didactice de la Școala „23 August” din Slatina, se bizuie în mare măsură și pe colaborarea strânsă cu părinții elevilor. Dacă până anul trecut adunările cu părinții se rezumau la unele informări asupra situației elevilor, anul acesta le-am dat o formă nouă. Lectoratele pe care le organizăm urmăresc să facă cunoscute părinților unele probleme pedagogice (prin referate pe diferite teme) care să-i ajute în educarea copiilor.

Lectoratele se țin lunar pe grupe de clase, școala noastră având câte patru clase paralele. Programul constă într-o scurtă informare politică, un referat pe teme pedagogice: „Familia și educația copiilor”, „Educația prin muncă”, „Să ne creștem copiii sănătoși”, „Cauzele care duc la formarea capriciilor la copii și metodele de a le înlătura” etc.

Pentru a asigura o participare cât mai numeroasă a părinților, referatele noastre sînt urmate de programe artistice prezentate de elevi. Programele constau din piese de teatru, spectacole ale

brigăzii de agitație, coruri, recitări și jocuri populare românești.

Lectoratele cu părinții au avut o influență pozitivă asupra rezultatelor obținute la învățatură și în disciplina elevilor. În noul trimestru vom continua să organizăm cu regularitate lectoratele cu părinții.

Răspindirea experienței înaintate

Îndrumați de secția de învățământ și cultură, metodiștii din raionul Tg. Ocna, regiunea Bacău, se preocupă de cunoașterea și popularizarea experienței înaintate a cadrelor didactice. În acest scop metodiștii urmăresc cu atenție munca directorilor, a învățătorilor și profesorilor, studiind metodele lor de muncă pentru a putea răspindi experiența înaintată în toate școlile din raion.

Atunci cînd constată pe teren o experiență bună, metodiștii discută asupra ei cu învățătorul sau profesorul în cauză, îl îndrumă să adîncească și să studieze mai

temeinic problema respectivă și să întocmească o lucrare în care să oglindească sistemul său de muncă. Lucrările sînt discutate apoi în cercurile pedagogice pe specialități, iar metodele care se dovedesc valoroase încep a fi aplicate în școli și de alte cadre didactice.

Cele mai bune referate și cele mai utile materiale didactice confecționate de către cadrele didactice vor fi prezentate la o expoziție cu caracter pedagogic.

GEORGETA NOURĂȘ
Tg. Ocna

GH. NICOLESCU — Trușești, raionul Botoșani:

Directorul unei școli de 7 ani (8 ani) este încadrat la clasele V-VII în mod obligatoriu, avînd obligația didactică de predare de cel mult 6 ore săptămînal sau este degrevat complet de sarcina la catedră, în funcție de numărul claselor.

În această situație, el poate cumula numai la clasele V-VII, pînă la $\frac{1}{2}$ normă, pentru care este retribuit proporțional cu pînă la 40 la sută din salariul funcției de profesor.

Directorul unei școli de 7 ani (8 ani), ca și ceilalți profesori care predau la clasele V-VII, nu pot cumula la clasele I-IV, aceste posturi neputînd fi cumulate decît de învățătorii care predau la clasele I-IV. (În afara cazului cînd este vorba despre o școală în care se aplică experi-

mentul predării cu profesori specialiști la clasele I-IV).

În situația menționată în scrisoare, directorul va primi salariul de profesor la care are dreptul și la indemnizația de director, plus cota corespunzătoare pentru orele cumulate la clasa a V-a. El nu va putea să fie însă plătit pentru orele ce le predă la clasa II-a, întrucît nu are dreptul să cumuleze la clasele I-IV. Secția de învățământ și cultură era obligată să repartizeze un învățător pentru clasa a II-a sau să repartizeze această clasă, prin cumul, unuia dintre învățătorii existenți în școală.

EUGEN FLOCA, — comuna Răchitele, raionul Huedin:

Au dreptul la acordarea sporului pentru funcționarea în localitățile cu condiții speciale, numai cadrele didactice calificate care predau la școlile din localitățile cuprinse în lista trimisă sfaturilor populare regionale și raionale.

Includerea unei localități în această listă, care a fost aprobată de organele centrale, nu e determinată de altitudinea la care se află, ci de o serie de alte criterii.

În funcție de aceste criterii s-au stabilit și localitățile aparținînd comunei Răchitele.

UN GRUP DE CADRE DIDACTICE, din raionul Strehaia, regiunea Oltenia:

întrebă dacă pot fi planificate orele la clasele V-VII, dimineața și cele de la clasele I-IV după amiază.

Potrivit prevederilor articolului 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a școlilor de cultură generală, la școlile unde învățămîntul de zi se desfășoară în două serii, clasele I-IV funcționează de regulă dimineață.

În cazuri cu totul excepționale secțiile de învățământ și cultură regionale au dreptul să facă unele schimbări, după o atență verificare a situației.

Cazul sesizat în scrisoarea d-voastră nu poate constitui o excepție, neavînd motive temeinice. Problema bugetului ce se aduce ca argument principal în susținerea propunerii, nu se schimbă cu nimic în situația cînd s-ar admite funcționarea claselor V-VII de dimineață.

După examenele de grad

(Urmare din pag. 1-a)

procedeele folosite și n-au avut la bază un plan logic.

Cele mai multe dintre lipsurile lucrărilor personale izvorăsc din insuficiența documentare a candidaților, din conspectarea insuficientă a bibliografiei, din lipsa de obișnuință a cadrelor didactice de a elabora lucrări cu caracter științific și din necunoașterea metodelor de cercetare a experienței didactice și a etapelor elaborării unei astfel de lucrări. Aceste deficiențe ridică necesitatea sporirii exigențelor față de ținuta lucrărilor, cît și a unui ajutor mai eficient în elaborarea și realizarea lor la un nivel științifico-metodic mai înalt.

Institutele de perfecționare și secțiile de învățământ și cultură sînt chemate să aducă o contribuție mai largă pe această linie. Ar fi desigur util, să se elaboreze un îndrumător privind metodele și etapele alcătuirii unei lucrări și să se prevadă o asemenea temă în programul cursurilor de pregătire.

De asemenea, ar fi necesar ca cei înscriși pentru examenele de grad II să aleagă din vreme teme lucrărilor și să trimită institutelor de perfecționare planurile conspecte și planurile de cercetare, spre a putea fi îndrumați de la început asupra modului de lucru, iar institutele de perfecționare să organizeze discutarea pe etape a lucrărilor.

O bună pregătire au dovedit majoritatea candidaților și la celelalte probe ale examenului de grad II și, îndeosebi, la metodică specialității. S-a remarcat, de exemplu, modul temeinic în care mulți învățători au cunoscut problemele de metodică a predării limbii romîne, diferitele tipuri de lecții, cît și felul în care o serie de educatoare au cunoscut literatura pedagogică, psihologică și metodică prevăzută în programa de studii individual. Au fost, de asemenea, profesori care au făcut dovada unei pregătiri deosebite, atît în privința conținutului specialității, cît și a experienței în predare:

problemelor de metodică, examenele au scos în evidență și unele lacune în special în domeniul metodicii predării gramaticii și ortografiei la clasele I-IV sau a unor elemente moderne ale specialității la matematică. Aceste lacune sînt legate într-o anumită măsură și de numărul insuficient de lucrări teoretice privind metodică predării anumitor specialități. Este necesar de aceea ca Institutul de științe pedagogice și Institutele de perfecționare a cadrelor didactice să urgențeze elaborarea de metodici și îndrumătoare metodice pentru disciplinele la care se resimte încă lipsa unor asemenea lucrări, în special pentru clasele I-VIII.

Paralel cu pregătirea metodică și de specialitate, examenele au arătat o bună pregătire a celor mai mulți dintre candidați și în domeniul științelor sociale. S-a văzut cu acest prilej, sprijinul pe care-l primesc cadrele didactice în ridicarea nivelului pregătirii lor prin învățămîntul ideologic. Ca urmare, mulți candidați au dat, răspunsuri bune și foarte bune, au dovedit orientare ideologică justă și siguranță în expunere, pregătire teoretică și cunoașterea justă a problemelor legate de practica construcției socialismului.

Au fost însă și candidați care s-au prezentat sub nivelul cerut, au tratat simplist și la suprafață problemele, și-au însușit mecanic cele învățate, ori au cunoscut insuficient documentele de partid recente. Se desprinde clar concluzia că ridicarea nivelului ideologic presupune înțelegerea tezelor teoretice ale marxism-leninismului în strînsă legătură cu problemele politicii partidului nostru în opera de desăvîrșire a construcției socialismului, cu problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Vorbînd despre pregătirea și desfășurarea examenelor de grad II, nu poate fi trecut cu vederea nici rolul ce revine inspecției speciale în aprecierea pregătirii candidaților. Aceasta are scopul să constate și să aprecie-

dică a candidaților, activitatea lor la clasă și contribuția la îndeplinirea sarcinilor mari ale școlii, activitatea lor cultural-obștească.

Modul de efectuare a inspecțiilor speciale s-a îmbunătățit față de sesiunea anterioară, iar exigența și obiectivitatea în aprecierea rezultatelor au sporit. Cu toate acestea, comisiile de examene au constatat uneori un decalaj între aprecierile date la unele inspecții speciale și calificativele obținute de candidații în cauză la probele de examene. Au fost, de pildă, unii candidați care au obținut la inspecțiile speciale note foarte bune, în timp ce la probele de examen au obținut doar rezultate satisfăcătoare sau chiar slabe.

Aceasta dovedește că unii inspecțori însărcinați cu efectuarea inspecțiilor speciale nu dovedesc în toate cazurile suficientă exigență și obiectivitate în notarea celor inspecțiați, iar uneori țin seama în aprecierea inspecțiilor mai mult de aspectul cantitativ al activităților desfășurate și nu de calitatea muncii.

Este de dorit ca, pe viitor, notarea inspecțiilor speciale să reflecte în mod real nivelul pregătirii profesionale a candidaților și activitatea lor cultural-obștească. Desfășurarea în bune condițiuni a acestei acțiuni este strîns legată și de alegerea persoanelor care primesc sarcina de a efectua inspecții speciale, care pe lîngă o temeinică pregătire profesională și politico-ideologică, trebuie să stăpînească bine tehnica inspecției.

Cele două sesiuni de examene au mai arătat totodată, că secțiile de învățământ și cultură trebuie să trateze cu mai multă atenție cererile cadrelor didactice care solicită înscrierea la gradul II, să îndrumeze și să stimuleze în această privință, în primul rînd, pe cei mai buni profesori, învățători și educatoare, să-i sprijine în pregătirea lor și să le creeze condiții de studiu, ținînd seama că examenele de grad sînt un important mijloc

Cît de sus va zbură planorul? — Întrebarea aceasta îi preocupă pe cei patru pionieri membri ai cercului de aeromodeli de la Casa

Cercul pedagogic de cunoștințe agricole

Incepând cu anul școlar 1961-62 în raionul Curtea de Argeș a luat ființă cercul pedagogic de cunoștințe agricole, în fața căruia s-a pus, ca principală cerință, desfășurarea unei activități susținute pentru îmbunătățirea continuă a procesului de predare a acestei discipline în lumina sarcinilor actuale și de perspectivă ale producției agricole.

Cercul și-a început activitatea prin prezentarea amplă a programei și a manualelor de „Cunoștințe agricole” și studierea posibilităților de adaptare a acestora la condițiile locale. Pentru ca membrii cercului să studieze problemele teoretice și să poată efectua în cele mai bune condiții lucrările practice, sediul cercului a fost fixat la Centrul școlar agricol din orașul Curtea de Argeș. Ca membri ai cercului au fost cooptați și profesorii-ingenieri ai Centrului școlar agricol care țin lecții deschise, conferințe și efectuează demonstrații pe terenul de cultură și la ferma școlii.

În una din ședințele cercului s-a făcut prezentarea noilor tipuri de material didactic realizate pentru predarea cunoștințelor agricole. În altă ședință s-a ținut o lecție deschisă despre „Clasificarea buruienilor”. Folosind timpul bun până la venirea frigului a fost organizată o deplasare în comuna Băiculești, unde s-a ținut o lecție practică pe terenul școlar cu tema „Desfundarea solului cu casmaua” și un referat intitulat „Metodele pentru refacerea structurii solului”. În cadrul cercului s-au studiat probleme legate de condițiile pedo-climatice și probleme de economie locală. S-a inițiat efectuarea unei lucrări cu caracter monografic intitulată „Dezvoltarea economică a raionului Curtea de Argeș”, care va fi gata până la 1 aprilie a.c. Ea va fi folosită și de organele raionale agricole pentru documentare.

Ținând seama de faptul că aprofundarea cunoștințelor de specialitate determină calitatea și nivelul lecțiilor, s-a recomandat

membrilor pentru studiul individual următoarele lucrări: „Probleme noi privind îngrășarea cu microelemente în agricultură”, „Îndrumător pentru lucrări practice”, „Experiența școlilor din Dobrogea în organizarea lucrărilor practice agricole”, revista „Natura” ș.a.

Organizarea terenului școlar este una dintre problemele centrale care frământă pe membrii cercului. Pe această linie s-au purtat discuții despre organizarea muncii pe terenul școlar și s-a luat legătură cu secția de învățământ și cultură pentru a interveni ca toate școlile din raion să aibă terenuri corespunzătoare în imediata apropiere a școlii. Aceste terenuri trebuie să devină, prin nivelul la care se efectuează lucrările, adevărate laboratoare model. O dată cu realizarea acestei cerințe vom trece la organizarea unor concursuri între școli cu diferite teme de specialitate.

În planul cercului mai figurează probleme în legătură cu dezvoltarea pomiculturii. La una din ședințe se va ține cu membrii cercului o lecție de tehnică altoirii. În cadrul fermei și gospodăriei didactice a Centrului școlar agricol, membrii cercului vor asista la demonstrații de stropire a pomilor, se vor efectua lucrări de tăiere a coroanei etc.

Când timpul se va încălzi membrii cercului se vor deplasa în comuna Domnești, unde vor vizita gospodăria agricolă de stat, urmărind rezultatele obținute în muncile agricole. O altă ieșire pe teren va fi în comuna Albești, unde se va ține o lecție deschisă și se vor vizita renumitele culturi de căpșuni ale gospodăriei colective și ale școlii.

Prin toate aceste acțiuni activitatea noului cerc va contribui la îmbogățirea bagajului de cunoștințe teoretice și practice al profesorilor, ridicând calitatea lecțiilor predate.

Prof. LUCA I. IONESCU
Școala medie nr. 2
comuna Domnești

Un grup de elevi ai Școlii medii „D. Cantemir”, ascultând explicațiile strungarului fruntaș Ion Dobre, în timpul unei ore de practică în Atelierele Centrale I.T.B.

O valorificare mai largă a activității practice

Rezultatele obținute în munca instructiv-educativă de către școlile care experimentează instruirea în producție edifică tot mai

convingător asupra valorii și utilității pe care o are pentru învățământul din țara noastră legătura directă, nemijlocită dintre școală și producție. Complexitatea problemelor pe care le ridică realizarea acestei legături cere din partea cadrelor didactice, a conducătorilor de școli maximum de atenție și receptivitate, oglindite creator în organizarea întregului proces instructiv-educativ.

Într-unul din numerele anterioare se relatau câteva aspecte desprinse, în această direcție, de o brigadă centrală care a cercetat activitatea Școlii medii din Bicaz, subliniind îndeosebi realizările obținute de profesorii școlii în legarea predării diferitelor discipline de sarcinile concrete ale construcției socialiste și modul cum se oglindește în conștiința elevilor respectivi munca în uzină. O preocupare tot atât de mare pentru ca profesorii să lege predarea de munca în fabrică a manifestat-o și conducerea Școlii medii nr. 1 din orașul Bacău. Profesorii ca G. Agapescu, S. Fischer, A. Ceaușu, Ana Ștefănescu, Gheorghe Pislaru, Marieta Mantel, I. Oceaș și alții folosesc cu îndemnare pedagogică fiecare lecție, care, bineînțeles se pretează la aceasta, pentru a lega cunoștințele teoretice de utilizarea lor în producție, pornind de la munca sau operațiile pe care le execută elevii în timpul practicii în producție.

La această școală însă nu s-a acordat aceeași atenție valorificării educative a practicii în producție. Evident faptul că elevii lucrează direct la strung sau la un război de țesut (ca în cazul de față), înseamnă mult pentru educarea lor în spiritul dragostei față de muncă și pentru deprinderea de a folosi în viață cunoștințele teoretice obținute la diferite discipline. A rezuma valorificarea practicii în producție numai la aceasta înseamnă însă să pierdem din vedere posibilități deosebite de valoroase pentru realizarea educației comuniste în general. Ori contractul încheiat între școală și întreprinderile în care se desfășoară practica se rezumă să stipuleze obligațiile legate de asigurarea locului de muncă și a materialelor necesare. Contractul nu prevede nimic pe linia integrării mai adânci a elevilor în viața fabricii, a colectivului de muncitori, cum ar fi, de pildă: organizarea în comun a unor activități culturale și sportive, participarea elevilor la acțiunile obștești etc. Această deficiență n-a rămas fără ur-

mări. În timp ce la școala medie din Bicaz marea majoritate a elevilor s-au apropiat atât de mult de uzină, de colectivul de muncitori încât încă de pe acum s-au hotărât să lucreze în uzină după terminarea școlii, la școala medie din Bacău numărul acestora este mult mai mic. Participând și la alte activități organizate în fabrică elevii își lămuresc mai bine eforturile colective pentru îndeplinirea planului de producție, cunosc mai în adâncime abnegația cu care luptă muncitorii pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de partid în vederea necontenitei dezvoltări a industriei și economiei naționale. Toate acestea au darul să-i însuflească și pe ei în munca pe care o desfășoară, să le cultive spiritul colectivist de muncă, să înțeleagă mai bine frumusețea muncii în producție.

Școala medie nr. 1 din Bacău a obținut rezultate foarte bune în organizarea activității care se desfășoară în săliile de lucrări practice ale școlii. Ea dispune de două săli de lucrări practice de lăcătușărie și o sală pentru lucrări practice de tâmplărie. Cele trei săli de lucrări practice sunt bine utilizate. Fiecărui elev i se asigură locul de muncă corespunzător, ceea ce înlătură eventualele pierderi de timp. În conformitate cu programa școlară, elevii învață să prelucreză lemnul și metalele, executând operații ca tăiere, pilire, șlefuire, trasare, găurire etc., apelând în fiecare din ele la cunoștințele teoretice de geometrie, aritmetică, fizică etc.

În ce privește influența educativă pe care o exercită activitatea în săliile de lucrări practice asupra elevilor, este semnificativ faptul că s-a îmbunătățit simțitor disciplina, a crescut spiritul de într-ajutorare al elevilor. În legătură cu aceasta menționăm inițiativa elevilor și a maiștrilor-instructori de a lucra diferite materiale cu care au înzestrat săliile de lucrări practice ale unor școli de 8 ani.

Și în sfârșit, ultima problemă pe care o ridicăm în articolul de față privește predarea lecțiilor de tehnologie. Conducerea Școlii medii nr. 1 din Bacău s-a îngrijit ca lecțiile de tehnologie și desen tehnic să fie predate de specialiști cu practică îndelungată, ingineri din producție. Aceasta asigură un nivel științific ridicat predării tehnologiei și desenului tehnic. Lecțiile de tehnologie predate de tov. Mircea Mereacre la clasa a VIII-a „B” reușesc să-i pregătească temeinic pe elevi cu cunoștințele prevăzute în programă. Merită relevată străduința profesorului de a-și familiariza elevii cu vocabularul adecvat. El insistă asupra măsurilor pe care le ia partidul pentru dez-

voltarea industriei exemplificându-le cu date și cifre din documentele de partid. Lecția recapitulativă — fabricarea oțelurilor a fost ilustrată cu date privind dezvoltarea actuală a industriei producătoare de oțel și cu cifre în măsură să formeze imaginea perspectivelor acestuia la sfârșitul șesenalului.

Predarea lecțiilor de tehnologie și desen tehnic înregistrează la școala medie din Bacău și unele deficiențe care pot și trebuie să fie înlăturate. Astfel, doi dintre profesorii care predau tehnologia și desenul tehnic, ingineri în producție, nu au cunoștințele necesare de metodică. La o lecție de desen la clasa a IX-a „A” tov. ing. Valentin Popa deși a asigurat un conținut științific corespunzător lecției sale „Intersecția a doi cilindri și intersecția unui cilindru cu un con”, a expus grăbit, nelăsând elevilor timp suficient de gândire, din care pricină cunoștințele predate n-au putut fi însușite în măsura așteptărilor. O parte din elevi nefiind antrenați la lecție și-au căutat diferite divertismente, urmărind desfășurarea lecției din cînd în cînd și mai mult de formă.

În lecțiile de tehnologie ținute de tov. inginer Aurică Avram intervin, dimpotrivă, pauze lungi între formularea întrebărilor și solicitarea răspunsurilor, în expunerea materialului, ceea ce scade de asemenea atenția clasei. Conducerea școlii a asistat la lecții de tehnologie și desen tehnic, și a dat unele îndrumări menite să orienteze pe profesorii respectivi în însușirea unor metode de predare mai eficiente. Credem însă că cu ajutorul pe care trebuie să-l dea școala în privința metodicii predării trebuie să meargă și mai departe. Este indicat, de pildă, ca acești tovarăși să fie antrenați în activitatea comisiilor metodice, să fie mai des asistați la lecții și, de asemenea, să fie invitați să participe la lecțiile profesorilor cu experiență îndelungată.

Activitatea școlilor care experimentează instruirea practică în producție se cuvine să stea mai mult în atenția secțiilor de învățământ și cultură și a comitetelor sindicatelor din învățământ.

Polarizând atenția noastră în spre organizarea și desfășurarea instruirii practice în producție, preocupându-ne de valorificarea tuturor posibilităților instructive și educative pe care ni le oferă practica, contribuim la tot mai strînsa legare a învățământului de viață, la îndeplinirea uneia din cele mai importante sarcini puse de partid în fața școlii.

ION APOLZAN
membru în prezidiul Uniunii
Sindicatelor din Instituțiile de
Învățământ și Cultură

Perfecționarea profesorilor-maiștri

Acordînd întreaga importanță perfecționării profesorilor-maiștri care predau cunoștințele industriale cu aplicații practice în vederea ridicării nivelului tehnico-științific și metodic al pregătirii elevilor pentru munca în producție, organele de învățământ au inițiat în ultima perioadă acțiuni numeroase și variate. Astfel, alături de ridicarea nivelului de pregătire al profesorilor-maiștri prin cursuri de perfecționare organizate în preajma începerii acestui an școlar de numeroase I.P.C.D.-uri, au fost intensificate în ultimul timp, cu rezultate pozitive, schimburile de experiență între școli, avînd ca obiectiv instruirea în producție și cunoașterea felului cum colaborează în acest scop factorii de răspundere din școli și întreprinderi. Eficiența acestor acțiuni s-a oglindit puternic în creșterea nivelului de predare al cunoștințelor industriale.

După cum ne relatează o seamă de corespondențe primite, în numeroase școli ca, de pildă, Școala medie din Codlea activitatea practică a elevilor sub conducerea profesorilor-maiștri are o influență educativă deosebit de pozitivă. Majoritatea reparajilor curente ale mobilierului școlii sînt efectuate acum în săliile de lucrări practice pentru tâmplărie, iar la lecțiile de lăcătușărie au fost confecționate numeroase materiale didactice — mașini și instrumente complexe — necesare în predarea lecțiilor de fizică, chimie etc.

Un rezultat valoros al cursurilor de pregătire și al schimburilor de experiență între profesorii-maiștri, efectuate în cadrul regiunii Brașov îl constituie unificarea sistemului de planificare calendaristică al disciplinelor

practice și generalizarea tuturor de lecții celor mai eficiente.

Cu câteva luni în urmă între cercul pedagogic de lucrări practice din Sibiu și cercul pedagogic corespunzător din Mediaș a avut loc un larg schimb de experiență. Discuțiile purtate s-au referit atât la organizarea sălilor de lucrări practice și conducerea activității elevilor în întreprinderi cât și la probleme metodice — alegerea obiectelor care urmează să fie executate de elevi în timpul orelor de lucrări practice, dezvoltarea la elevi a spiritului de muncă independentă etc. Numeroase sînt efectele pozitive ale acestui schimb de experiență. În majoritatea școlilor din Sibiu, bunăoară, s-a îmbunătățit substanțial organizarea și dotarea sălilor de lucrări practice, s-au creat locuri separate de muncă pentru profesorii-maiștri și au fost alese pentru practică scule și dispozitive de construcție modernă. În ședințele de lucru ale cercului pedagogic de lucrări practice se efectuează permanent recenzia cărților de specialitate recent apărute pentru a ține în curent pe profesorii-maiștri cu tehnica modernă și tehnologia prelucrării diferitelor materiale. De asemenea, se acordă o deosebită atenție felului cum profesorii-maiștri stăpinesc toate operațiile prevăzute în programa de lucrări practice și felului cum cunosc și aplică regulile de tehnica securității muncii etc.

Rezultatele pozitive ale acestor acțiuni subliniază importanța și necesitatea dezvoltării tot mai largi a tuturor formelor de activitate menite să ducă la perfecționarea continuă a profesorilor-maiștri care predau cunoștințele industriale cu aplicații practice în producție.

Corul de copii al Clubului muncitorilor din învățământ în timpul unui concert dat în cinstea profesorilor și învățătorilor lor.

300 de tinere talente

În fiecare duminică aproape 300 de elevi din mai toate școlile Capitalei se adună în sala de festivități a Clubului sindicatelor din învățământ — București. Sînt elevi care au în catalog numai note bune, cu o comportare disciplinată și care îndrăgesc muzica. După ora 10, din piepturile lor tinere răsună cristalin cîntece minunate care se fac auzite în întreg clubul și mai departe în stradă, împrăștiind peste tot vorbire.

Repetă corul de copii al Clubului sindicatelor din învățământ.

Cel care ascultă pentru prima dată corul rămîne impresionat de siguranța interpretării, de fidelitatea și ușurința cu care sînt redate cele mai subtile nuanțări ale partiturii și se gîndește probabil că se află în fața unui cor cu vechi tradiții, cu o existență îndelungată. Dar nu, vîrsta corului este foarte tînără, iar tradițiile abia au început să se înfiripe. După doi ani și jumătate de la înființare ansamblul a căpătat însă altceva, ce nu se datorează timpului, ci numai muncii perseverente: maturitate artistică.

Bilanțul scurtei sale existențe este deosebit de frumos: 30 de concerte la care au participat aproximativ 15.000 de spectatori, 14 cîntece imprimate și transmise de nenumărate ori în cadrul emisiunilor de radio, un spectacol televizat, exemplificări în cadrul concertelor-lecție prezentate de Filarmonica de stat „George Enescu”, imprimări pentru cinematografie etc., etc. Fiecare manifestare publică a constituit un eveniment în viața corului, în viața fiecărui corist. Aceeași bucurie i-a cuprins pe toți atunci cînd au cîntat pe scena școlii lor în fața colegilor sau cînd au concertat pe scena Ate-neului R.P.R., în fața profesorilor. La stația de radiofonică din comuna Bolintinul din Vale alături de elevii de la școala din sat, în studioul de concerte al Radioteleviziunii împreună cu corul mare și orchestra simfonică Radio.

În scurta istorie a corului se înscriu și alte pagini frumoase: legăturile de prietenie și schimbările de experiență cu pionierii din Bocșa Romînă, Reșița și Cimpulung Muscel, zilele frumoase de tabără petrecute în munții Făgăraș, vizitele în colectiv la muzee și expoziții etc.

Toate acestea au făcut din coriști o familie unită, deși școlile de unde provin sînt diferite și vîrstele la fel. Soliștii corului — numeroși și talentați — au, de asemenea vîrste diferite de la micuța Carmen Solcan — care la vîrsta de 10 ani are deja un cîntec imprimat la radio — și pînă la Lucian Marinescu student în anul II la conservator (clasa profesorului Octav Enigărescu).

Un deosebit merit în organizarea corului și în obținerea fru-

moaselor succese pe tărîm artistic îl are dirijorul acestuia, profesorul Mircea Bădulescu. Cu deosebit tact pedagogic, printr-o muncă susținută, profesorul a reușit să conducă singur și să se facă ascultat de un colectiv mare — aproape 300 de elevi. Secretul acestei reușite constă și în faptul că repetițiile corului au fost transformate în adevărate lecții asupra frumosului. Repertoriul — una din principalele preocupări ale prof. Mircea Bădulescu — a fost alcătuit cu cea mai mare atenție și el atrage pe elevi, le face munca mai frumoasă și mai interesantă. Astăzi programele prezentate la concerte sînt deosebit de variate cuprinzînd, pe lîngă cîntece pionierești și cîntece pentru copii, arii din operele lui Verdi, Weber, Gounod. Un loc important îl ocupă în repertoriu frumoasele cîntece închinat patriei și partidului, cîntece nelipsite din nici un concert.

Un alt secret al reușitei este faptul că dirijorul este apropiat de fiecare corist în parte, un

prieten mai mare, cunoaște bucuriile și necazurile fiecăruia, îi vizitează des la școală și în familie, le organizează timpul liber în mod plăcut și instructiv.

De bună seamă că toată această frumoasă activitate nu putea fi dusă cu asemenea rezultate dacă în întreaga sa activitate corul de copii al Clubului sindicatelor din învățământ din Capitală nu ar fi primit un sprijin prețios din partea secției de învățământ a Sfatului popular al Capitalei și a conducerei școlilor din care fac parte coriștii.

Incheind rîndurile acestea nu putem să nu amintim planurile de viitor ale corului: cît mai multe concerte în școli și în casele de cultură ale tineretului. În curînd, la 18 februarie, un concert în sala Teatrului C.C.S. cu un repertoriu nou. Tot în luna februarie încep repetițiile formației de operetă, născută din mijlocul corului de copii.

AL. I. VLADIMIR

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Note și comentarii

Criza prin care trece învățămîntul de toate gradele din țările capitaliste s-a agravat într-atît încît nici oficialitățile, nici presa burgheză nu mai pot trece sub tăcere această alarmantă stare de lucruri. Despre lipsa acută de clădiri corespunzătoare pentru școli, despre insuficiența fondurilor alocate nevoilor învățămîntului vorbesc tot mai frecvent statisticile guvernamentale, ziarele de cele mai diferite orientări și oamenii de stat din Occident. Constatările lor sînt atât de elocvente încît publicarea citorva din ele este suficientă pentru a ne da o imagine edificatoare asupra situației învățămîntului în țările capitaliste.

● Chiar în S.U.A. — cea mai dezvoltată țară capitalistă — învățămîntul trece prin dificultăți extrem de grele, recunoscut de însuși președintele Kennedy.

În mesajul cu privire la învățămîntul din S.U.A., adresat zilele trecute Congresului, J. Kennedy a reafirmat că în țară există 8 milioane de persoane în vîrstă de peste 25 de ani, care practic sînt analfabete. El a subliniat că aproximativ un milion de tineri care sînt în prezent șomeri, nu și-au terminat studiile. Kennedy s-a referit și la proasta salarizare a cadrelor didactice și a reamintit că peste o cincime din profesorii de la școlile elementare și secundare

nu au calificarea cerută de exercitarea profesiunii lor.

Ziarele din New York au publicat nu demult extrase din rapoartele directorilor a 845 de școli, din totalul de 860 de școli ale statului New York, adreseate inspectoratului școlar. În aceste rapoarte se atrage atenția asupra condițiilor îngrozitoare în care se află școlile din statul respectiv. „În timpul ploilor abundente coridorul prin care trebuie să treacă copiii pentru a intra în sălile de clasă se umple cu apă care atinge un nivel înalt” — scrie directorul școlii din Bronx.

● După aprecierea sindicatelor, în Franța lipsesc cca. 30.000 de învățători și profesori. Numai școlile primare au nevoie de 14.000 de învățători noi în fiecare an. Pe de altă parte, majoritatea elevilor sînt nevoiți să învețe în condiții foarte grele.

În bugetul pe anul 1962 nu sînt prevăzute decît mai puțin de jumătate din fondurile necesare construcției de școli, deși, după cum subliniază ziarul „L'Humanité”, numai în provincia Vendée, din cauza lipsei de fonduri pentru școlile laice, există deja 55 de comune lipsite de școli publice și planează amenințarea de-a fi închise alte 103 școli care sînt într-o situație critică.

● Potrivit statisticilor oficiale în ITALIA există peste 5 mili-

Noutăți în literatura pedagogică sovietică

„Dezvoltarea gîndirii la lecțiile de citire explicativă”

În această lucrare autoarea A. I. Lipkina dezvoltă cîteva particularități ale gîndirii elevilor la lecțiile de citire explicativă și scoate în relief metodele care contribuie la un progres în dezvoltarea intelectuală a copilului. Ea se oprește asupra locului pe care îl ocupă analiza și sinteza, abstractizarea și generalizarea în procesul de gîndire a elevilor, orientat spre însușirea materiilor de învățămînt.

Analiza și sinteza se aplică, îmbinate, la studiul abecedarului, inclusiv la lecțiile de citire explicativă. Extragerea din text a materialului pentru răspuns la problemele puse de învățător, divizarea textului în părți și stabilirea titlurilor acestora, alcătuirea planului textului, repovestirea celor citite și reproducerea selective asociază formele complexe ale analizei și sintezei.

Dezvoltarea gîndirii elevilor în procesul învățării depinde, în bună parte, de măsura în care profesorul, în mod conștient, își propune în activitatea sa pedagogică această sarcină. Autoarea cercetează, în această direcție, criteriile și indicii dezvoltării intelectuale a copiilor. Ea arată că dezvoltarea intelectuală este legată în modul cel mai strîns de însușirea cunoștințelor, însă nu poate fi redusă la aceasta. K. D. Ușinski subliniază că mintea se dezvoltă numai prin cunoștințe active, reale.

Rezultatul proceselor de analiză — sinteză, abstractizare — generalizare, nu se rezumă la în-

sușirea cunoștințelor unui obiect de învățămînt. El se răsfrînge totodată asupra proceselor intelectuale ale elevilor, desăvîrșindu-le tot mai mult. Drept urmare, procesele intelectuale ating un asemenea nivel de dezvoltare încît devin procedee generalizate ale gîndirii, pe care elevul le poate reporta dintr-o anumită sferă a activității în alta. Aceasta este ceea ce caracterizează nu numai fondul cunoștințelor elevilor, ci chiar nivelul gîndirii lor.

Încă din primele zile petrecute de copil în școală, un loc important la lecțiile de lectură îl ocupă repovestirea textului citit. Repovestirea activează nu numai memoria, ci și spiritul de analiză, de sinteză, de prelucrare a unei teme, de abstractizare și generalizare. În clasa a II-a, cînd elevul e pus să divizeze textul în părți, să intituleze părțile etc., procesele intelectuale se dezvoltă și mai mult. O dezvoltare deosebită cunosc aceste procese în clasa a IV-a, cînd elevul trebuie să alcătuiască planul unei bucăți citite.

Sarcina de căpetenie a profesorului este să folosească toate aceste posibilități.

Scopul lucrării este nu numai să determine anumite particularități ale gîndirii elevilor, ci mai ales să arate căile care duc la dezvoltarea și perfecționarea ei. Cartea se adresează profesorilor și metodiștilor școlilor elementare, colaboratorilor științifici din domeniul psihologiei și al pedagogiei.

VICTORIA POPOVICI

rani. Este păcat că familiile acestor oameni tineri, care nu au avut norocul să fie bogate, nu își pot permite să-și lase copiii la studii. De partea cealaltă există acei părinți care soriu pe formularele de înscriere în universitate: fabricant, comerciant sau om de afaceri. Pentru aceste familii înstărite, studiile copiilor lor nu prezintă nici o dificultate.

● În întreaga GERMANIE OCCIDENTALĂ se simte o lipsă tot mai acută de profesori și de școli. Conform datelor oficiale, în 1961 școlile medii și elementare duceau lipsă de 100.000 de profesori. În landul Hessen lipsesc 2.430 de săli de clasă și mai mult de 50 la sută din elevii învață în clase supraaglomerate. Condițiile proaste de studiu au o influență dăunătoare și asupra pregătirii elevilor. Ziarul „Süd-deutsche Zeitung” arată că în 1960, 12,6 la sută din elevii școlilor elementare nu au promovat clasa.

Nici situația în învățămîntul superior nu este mai bună. Anul trecut, instituțiile de învățămînt superior au dus lipsă de 1.216 profesori, 2.710 lectori și 5.320 de asistenți. Profesorul F. Klenk de la Universitatea din Köln, a declarat că această universitate are numai un sfert din numărul de profesori necesari pentru a asigura studenților o pregătire responsabilă.

● „În instituturile noastre de învățămînt superior — relatează ziarul burghez „Arbeiter Zeitung” din AUSTRIA — numai 5 la sută dintre studenți sînt fii de muncitori și 4 la sută fii de ță-

Despre disciplina la lecții

Cine nu-și amintește de situații când, tocmai la mijlocul unei ore, a fost nevoit să întrerupă expunerea lecției și, cu toată amărăciunea majorității clasei, să se ocupe de un caz de indisciplină? Câtă indignare provoacă aceste abateri, câtă supărare celorlalți elevi! Intervenim atunci cu observația, ne pierdem firul expunerii, clasa este derutată, încît reluată, lecția nu mai poate fi prezentată cu aceeași căldură, ascultată cu același interes, și-și pierde din scopul urmărit. Desigur, prin astfel de situații am trecut cu toții.

Nu este vorba însă aici de abaterile grave de la disciplina școlară, în care avem de-a face cu elemente recalcitrante împotriva cărora trebuie luate măsuri severe. Este vorba de abateri, ca să le numim așa „obișnuite”. Unii elevi își găsesc diverse preocupări în timpul orelor, vorbesc cu vecinii, urmăresc expunerea profesorului după manual fără să-și ia notițe, răsfoiesc un caiet sau o carte producând zgomot... Această atitudine duce la deranjarea vecinilor sau a întregii clase, la neînțelegerea unor părți din lecție, la greutatea însușirii ei acasă, în consecință la note slabe.

Cum trebuie să rezolvăm aceste situații pentru a reduce cât mai mult efectul lor dăunător? Firește nu trebuie să trecem peste astfel de cazuri fără a lua măsuri disciplinare, însă trebuie să găsim momentul cel mai potrivit pentru sancționarea lor. Sînt pedagogi care de multe ori în astfel de cazuri procedează greșit, aducînd prejudicii întregii lecții: strigă și-l apostrofează pe elev în fața clasei, producînd ei înșiși, în acest fel, rumoare în clasă, îi pun elevului respectiv notă rea pentru neatenție, fapt care atrage nemulțumirea acestuia, și alte asemenea procedee dăunătoare.

Măiestria pedagogului constă tocmai în a ști, pe de o parte, cum să rezolve aceste situații pe nesimțite, fără a-i deranja pe

ceilalți elevi, fără a întrerupe lecția, și pe de altă parte, să creeze condiții ca aceste acte de indisciplină să dispară. Cum se pot crea aceste condiții?

Dacă ne analizăm puțin stilul de muncă cu clasa, dacă înlăturăm procedeele greșite folosite la lecții, posibilitățile de apariție a actelor de indisciplină sînt tot mai reduse. Nepregătirea clasei pentru începerea orei, bunăoară, este unul dintre procedeele care favorizează lipsa de atenție a elevilor la ore. Momentul organizatoric de la începutul lecției este o verigă importantă a muncii didactice. Cu o privire experimentată, profesorul poate cuprinde întreaga clasă să vadă dacă toate cele necesare pentru lecție sînt la locul lor — hartă, cretă, tablă curată — pentru a nu fi nevoit să le caute mai târziu. Numai cînd ne-am asigurat toate acestea și liniștea deplină, vom începe lecția. Ignorarea acestui moment ne dă mult de lucru în timpul desfășurării lecției.

Mai sînt cadre didactice care folosesc procedee greșite la verificarea cunoștințelor: scoț 3-4 elevi la tablă sau la hartă, se ocupă numai de aceștia, în timp ce restul clasei își găsește alte preocupări. Alții mai folosesc metoda dăunătoare de a examina pe rînd elevii, astfel încît un elev o dată examinat știe că nu-i mai vine rîndul, pînă cînd nu este ascultată toată clasa. De multe ori, elevul ascultat nu mai este atent, nu se mai pregătește pînă cînd știe că i se apropie din nou rîndul și-și găsește în timpul lecției diverse preocupări.

Nu întotdeauna expunem lecția la nivelul înțelegerii elevilor încercînd-o cu formule, cu date și reguli neesențiale pe care elevii se văd obligați să le învețe pe de rost în mod mecanic. O asemenea lecție, firește, nu mai este interesantă pentru elevi, nu

o mai urmăresc cu atenție și în schimb vorbesc unii cu alții sau citesc o carte.

Necunoașterea particularităților de vîrstă și individuale ale elevilor este o altă cauză care ne împiedică să folosim procedeele cele mai potrivite. Dacă am cunoaște bine pe acei elevi care produc mai frecvent acte de indisciplină am găsi și cauza acestor acte, am ști și cum să le preîntîmpinăm.

Incontestabil, buna pregătire a pedagogului pentru lecție constituie un factor hotărîtor pentru lichidarea actelor de indisciplină. O lecție bine pregătită, însoțită de material didactic adecvat, o schemă completă pe tablă, stăpînirea și antrenarea întregii clase la lecție stîrnește interesul elevilor și înlătură posibilitatea actelor de indisciplină. Totuși, dacă și în aceste condiții observăm o neatenție etc. este suficient să reducem puțin tonul expunerii, chiar s-o întrerupem pînă în momentul în care elevul se sesizează, să-l certăm cu privirea și apoi să ne continuăm expunerea. La sfîrșitul orei, dacă mai este cazul, putem să-i atragem atenția în fața clasei, sau să stăm numai cu el de vorbă, mai ales dacă este la prima abatere. Efectul este mult mai mare, decît dacă l-am fi apostrofat în timpul lecției, căci astfel, el își dă seama că nu urmărim să-l coborîm în ochii colectivului, ci să-l îndreptăm.

În alte situații, putem folosi metode diferite: să-i comunicăm dirigintelui clasei abaterea constatată, să o punem în discuția colectivului clasei, să luăm legătura cu părinții elevului, să cerem organizației de tineret să inițieze o dezbatere în jurul unor asemenea cazuri etc.

Posibilitățile de înlăturare a actelor de indisciplină sînt multiple. Principalul este de a ne forma măiestria astfel încît să utilizăm cele mai bune metode în momentele cele mai potrivite. Pregătindu-ne în mod temeinic, sprijinindu-ne pe colectivul clasei și păstrînd o permanentă legătură cu organizațiile de tineret, cunoscînd particularitățile individuale ale elevilor vom putea asigura un climat favorabil desfășurării lecțiilor noastre și totodată, o însușire conștientă a conținutului lor de către elevi.

La un cenaclu literar

Caietul cu scoarțe groase în care un tînar a scris într-o zi cu-nfrigurare, bucurie și emoție „versuri” — caietul pe care-l păstrează întotdeauna într-un loc tainic, știut numai de el, aproape s-a umplut. Tînarul numără doar 16 primăveri... E la minunata la frumătăoarea adolescență, la luminoasa vîrstă a visurilor înaripate. Inima, întreaga ființă vibrează, o dată cu fiecare mugur îmbobocit, tresaltă de bucurie în fața fiecărui bloc înalt și suplu construit, se incintă la fiecare privescîntă înălțată într-o excursie, vrea să le exprime cît mai frumos, în versuri...

Am avut bucuria s-așcut într-o seară, versuri din aceste caiete tainice, cu scoarțe groase. Cu obraji impurpurați, cu puțină neliniște în privire (nu-i prea ușor să-ți citești propriile versuri în fața unei clase întregi, mai ales cînd știi că toți sînt critici ascuțiți, neiertători) citiva din „poezii” clasei umaniste a X-a „D”, de la Școala medie nr. 28 din Capitală și-au citit ultimele creații. Era a treia ședință a cenaclului literar „La Hanul Ancuței”, ședință închinată lui Mihail Eminescu.

Cenaclu literar „La Hanul Ancuței” are ca vechime doar un trimestru și citiva săptămîni. La început profesorul de romină, dirigintele clasei și-au propus ca în acest cenaclu să se discute, să se dezbate pe larg, o serie de probleme de creație literară, opere ale scriitorilor clasici și contemporani, probleme de istoria artei (încă nu se știa că în clasă sînt „poeți”).

Dar „secretul” a fost descoperit chiar în prima ședință a cenaclului. Victoria Kaplan și-a adus caietul cu scoarțe groase și de-acolo a-nchinat versuri de urare noului cenaclu.

Și chiar din prima ședință cenaclu și-a deschis secția de creație literară. Rînd pe rînd caietele cu scoarțe groase au fost aduse în cenaclu... Poeziile, schițele, au început să fie citite în fața colegilor de clasă, de școală, a profesorilor. S-au născut în ședințele cenaclului debateri vii. Toate aceste creații au fost discutate cu a-

prindere, autorii au fost ajutați să le îmbunătățească.

Firește mai sînt multe stingăcii (așa-i orice început). Unele versuri șchioapătă, unii membri ai cenaclului nu abordează în creațiile lor teme legate de viața de elev, de realitățile înconjurătoare (poeziile „Amintire” și „S-au cunoscut”) dar cenaclu tocmai în acest scop a fost creat, ca membrii săi să fie ajutați să vadă aceste stingăcii și lipsuri, să le îndrepte, să se deprîndă să lucreze cu migală, cu stăruință asupra fiecărui vers, asupra fiecărei fraze.

Cenaclu și-a anunțat activitatea în școală printr-o revistă:

„Astăzi pentru prima oară Apărui în astă școală „Umanistul” i-a! meu nume Și-s revistă bilunară”.

Ea apare în urma fiecărei ședințe a cenaclului și înmănușează creațiile și problemele dezbătute în ședința respectivă.

Dar nu v-am prezantat încă membrii cenaclului. Trebuie spus mai întâi că prima condiție care se cere unui membru al cenaclului este să fie elev bun la învățătură. Deci membrii cenaclului sînt toți elevii cu note bune din clasa a X-a: Doina Munteanu, Victoria Kaplan, Vladimir Socor, Emanuel Zeltzer, Maria Moraru, Sanda Iorgulescu... Dacă un membru al cenaclului obține o notă slabă, el nu mai poate face parte din cenaclu pînă ce nu-și îndreaptă nota. Așa au pățit de curînd doi elevi, și-acum învață temeinic pentru ca să-și poată îndrepta notele slabe luate. De fapt în fiecare lună cenaclu își înmulțește membrii. A fi membru al cenaclului este o chestiune de onoare pentru un elev și de aceea fiecare se străduiește să-și îndrepte notele. Se poate spune că și activității cenaclului i se datorează rezultatele frumoase pe care clasa a X-a „D” le-a avut pe primul trimestru.

Și-acum ceva despre proiectele de viitor ale cenaclului. În următoarele luni vor închina o ședință zilei femeii — cînd se vor citi numai creații proprii — o altă, literaturii clasice sovietice, iar în altă ședință se vor discuta creațiile în care membrii cenaclului au abordat ca temă școala.

M. VERDEȘ

CEA MAI CURATĂ CLASĂ

Încă o secundă și soneria a început să sune sfîrșitul lecției. Repede, repede, copiii își iau paltoanele, ghiozdanele și dau fuga în curtea plină de zăpadă. Pe coridoare, aci în clasă nu mai e nimeni. Și totuși în cuier au mai rămas două paltoane. Dar parcă se aud și niște pași. Două fetițe se plimbă printre bănci, se apleacă, se ridică.

— Ce faceți voi aici?

— Ce să facem? Curățenie. Noi sîntem echipa de serviciu. Adunăm hîrtie de pe jos, punem apă la flori, ștergem tabla, controlăm băncile dacă nu sînt murdare... După noi vin alții și trebuie să găsească clasa în ordine. E mult mai plăcut să înveți într-o clasă curată, frumoasă.

Intr-adevăr, clasa a II-a „B” e foarte curată și frumoasă. De fapt toate sălile de clasă de la Școala de 8 ani nr. 151 din Capitală sînt așa. Cadrele didactice se

preocupă pentru a dezvolta la copii grija și atenția față de bunurile obștești. Încă de la începutul anului școlar la propunerea direcțiunii s-au înființat echipe de serviciu pe clase, formate din cîte 2-3 copii (prin rotație) și o echipă pe școală. Echipa pe școală, constituită din 6-7 copii de la clasele mari, veghează ca în recreație toți elevii să se steargă bine pe picioare înainte de a intra în școală, să nu zgirie soclurile cu ghiozdanele, controlează felul cum este păstrată curățenia în clasă etc. Echipele de serviciu pe clasă — cele de dimineață — rămîn în continuare după terminarea lecțiilor pentru a preda clasele în bună ordine echipelor de după-amiază. În fiecare sală de clasă există și un caiet unde echipa de serviciu notează observații cu privire la felul în care a găsit clasa. Preocuparea pentru păstrarea ordinei, a curățeniei nu

se reduce numai la activitatea acestor echipe. În orele de dirigenție, la adunările pionieresti li se vorbește deseori copiilor despre ce înseamnă bunul obșteșc, de ce trebuie păstrat cu grijă. Și cu fiecare zi grija aceasta devine tot mai pregnantă o trăsătură proprie fiecărui copil.

Tot pentru a dezvolta la copii grija față de bunul obșteșc la Școala de 8 ani nr. 151 s-a născut și o inițiativă care aparține dirigintei clasei a V-a „B”: instituirea unor stegulețe pentru cele mai ordonate și curate clase. Cum era și de așteptat, stegulețul îl poartă acum clasa de la care a și pornit inițiativa. Cine-l va cuceri săptămîna viitoare? Și astfel în fiecare zi la sfîrșitul lecțiilor, după ce copiii părăsesc școala, în fiecare clasă mai rămîn 2-3 paltonașe în cuier. Sînt ale elevilor din echipa de serviciu.

MIHAELA CIOBANU

Centru de antrenament la hochei pe gheață

La recomandarea secției de învățămînt și cultură a regiunii Suceava, a luat ființă în orașul Suceava un centru de antrenament la hochei pe gheață.

Liviu Țopa, participă 20 de copii între 9 și 15 ani. Tehnica patinatului, a minuirii crosei și pucului interesează pe fiecare elev. Antrenamentele se desfășoară zilnic în timpul liber

